

[Stensballe.]

maa jeg sige, at det er ikke Tilfældet. En Del af Personalet maa antages at blive forflyttet, og vi har bl. a. slet ikke regnet med Pensioner til Værkstedspersonalet. Jeg vil antage, at omkring 10 pCt. af Personalet kan forflyttes, eller maaske lidt mere. Vor Opstilling kommer sikkert det rigtige ret nær, forudsat, at der ikke flyttes Personale hen paa Steder, hvor der ikke er noget Personale behov, og det tror jeg dog ikke, Statsbanerne vil gøre; de vil sikkert finde den rigtige Vej at gaa. Der er, efter hvad der ogsaa fra Ministerens Side er hævdet i forskellige Redegørelser, som Rigsdagen har faaet, ikke længere noget videre Ekstrapersonale, som kan afskediges. Tværtimod har det som Begrundelse for at gaa til Afskedigelse af de 65-aarige været hævdet, at man ikke kunde komme videre paa anden Maade. Under disse Forhold har vi ment det rigtigt at foretage Opstillingen paa den af os valgte Maade, og jeg vil fremdeles hævde, at den vil være den rimeligste.

Den højtærede Minister kritiserede det, vi har skrevet om Indtægtsberegningen, og sagde, at vi maa se paa, hvorledes det er gaaet i 1932—33. Men det er jo slet ikke det, det drejer sig om; hvad det drejer sig om, er, hvorledes det gaar i det Aar, der kommer, og i det næste Aar. Først da kan vi se, hvilken Tilslutning der bliver, og derfor er Ændringsforslagene ogsaa formuleret, som de er.

Den højtærede Minister udtalte, at den eneste Bane, vi foreslaar at nedlægge, er Sorø—Vedde-Banen, skønt det er den eneste Bane, som det koster Penge at nedlægge. Ja, men vi har set saadan paa Sagen, at det vil være haabløst at drive Sorø—Vedde-Banen videre; der kan derfor kun være Tale om, hvorvidt Pengene skal udredes i Aar eller til næste Aar. Vi har ment, at det var af Betydning at faa Banen nedlagt snarest muligt, ikke mindst fordi det derved bliver slaaet fast, at hvis en Egn svigter en Bane, maa Egnen være forberedt paa, at Banen bliver nedlagt.

Flertallet er villigt til, som jeg har sagt, at gaa med til at anerkende Ministerens principielle Betragtninger. Men naar det ikke er saadan, at Personalet kan fjernes, sættes andre Steder hen og gøre Fyldest dér, saa man kan undgaa at pensionere den væsentligste Del af Personalet, og der altsaa ikke er større Besparelser at opnaa, saa mener vi, det rigtigste er at give et Varsel, prøve paa, om ikke Egnen efter at have faaet den Skræk i Livet, at Banen

ellers bliver nedlagt, dog vil vænne sig til at benytte Jernbanen. Om den i Prøvetiden er benyttet i tilstrækkelig Grad, maa saa siden afgøres. Men det er for øvrigt ikke saadan, at de Egne, hvorom det drejer sig, er helt daarlige; der kan maaske skabes mere Trafik dér, end man havde tænkt sig, naar Befolkningen staar overfor ellers at blive frataget det Gode, som den har faaet for adskillige Aar tilbage.

Jeg tror i øvrigt ikke, det er særlig heldigt, om der bliver nedlagt alt for mange Baner. Jeg er bange for, at det vil indvirke for meget paa det bestaaende Banenet. For de Baners Vedkommende, som Talen her er om, er det antaget, at Nedlæggelsen direkte vil skade andre Baner for ca. 150 000 Kr. om Aaret, men indirekte vil den komme til at skade endnu mere derved, at Automobiltransporten antager et endnu større Omfang end hidtil.

Jeg vil da slutte med at sige, at vi er villige til at gaa med til at nedlægge Baner, naar der virkelig straks kan spares noget derved, og Betingelserne ellers er til Stede derfor, men for de omtalte fire Baners Vedkommende mener vi under de nuværende Forhold ikke at kunne gaa længere end til, hvad vi har givet Udtryk for i Ændringsforslagene, og jeg skal derfor paa ny anbefale disse.

Bækgaard: Den højtærede Minister sagde gentagne Gange „det er oplyst“. Som Medlem af Udvalget har jeg haft Lejlighed til at se paa nogle af de Oplysninger, der er fremkommet, og jeg kan ikke undlade at fremsætte et Par Bemærkninger om enkelte af disse, idet jeg i øvrigt ellers fuldt ud slutter mig til de Udtalelser, den ærede Ordfører har fremsat.

Det er om Skern—Videbæk-Banen, som jeg bedst kender, jeg skal gøre et Par Bemærkninger. I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses det bl. a. med Hensyn til denne Bane, at

„for de levende Dyrs Vedkommende spiller det en Rolle“ — det anføres altsaa som Motivering for, at Banen er overflødig — „at Svinene fra Videbæk og Omegn leveres til Herning Svineslagteri, hvortil Afstanden pr. Landevej kun er 21 km.“

Denne Oplysning er dels for gammel, dels ganske urigtig. For det første gaar Hovedparten af de levende Dyr, der afgaar fra Videbæk og Omegn, til Skern og Esbjerg, for Svinenes Vedkommende hovedsagelig til Esbjerg Svineslagteri. Tidligere er en Del gaaet til Herning Svineslagteri, men ikke